

1

॥आ॥॥२४॥

॥श्रीरामचंद्रराविसावाआचारंभः॥

॥ श्रीराम ॥

॥ १ ॥

(2)

श्रीगणेशायनमः॥ ककेलसमुद्राचा अंत॥ सांपडे लज्जवराचें गणि
त॥ यादुनरामकथा अद्भुत॥ नलागे अंतकोणातें॥ १॥ चपळधांवें प्रभं
जन॥ त्याचिमोटबांध वेलुआकर्षुन॥ परियारघुपतिचे गुण॥ वर्ण
तां अंतनलागे॥ २॥ सहस्रवदने करुन॥ वर्णिकाद्रव्ये कुळभुषण॥ ने
तिने तिल्लणोन॥ आम्हाजि धेंतदस्य॥ ३॥ रघुविरगुणहेची निराळ॥
ते धें व्यासवाल्मीक मराळ॥ ४॥ याचिमति माजी सकळ॥ ब्रह्मा उहे ठे
गणें॥ ५॥ तेहि गुण वर्णितां अपार॥ अंतनलागेचि साचार॥ ते
धें मानव शलभ पामर॥ गुणांवर केवी क्रमी॥ ६॥ तरि सांडुनि अभी
मान॥ वर्णविरघुपतिचे गुण॥ गंगानप्राशने ल्लणोन॥ तृषां कांते न
राहेव॥ ७॥ तैसे शितावल्लभाचे गुण॥ वर्णवियथामती करुन॥ असो

॥ वीजय ॥

॥ १ ॥

पुर्वो ध्याई निरोपण ॥ आलारघुनंदन सुवेके ॥ ११ ॥ आतां बाग्देवि पर
 म उठे कस ॥ उद्यति रुयुध्य कां उमा दस ॥ त्यांति लुरले विशेष ॥ ग्राही
 कंप उत तयाचि ॥ १२ ॥ रावणाचीं दाहि दुत्रे ॥ छेदुनी पाउलिं सौमी
 ॥ १३ ॥ परम म्लान दाहि वगत्रे ॥ मय वपति चिजा हातीं ॥ १४ ॥ सकळ प्र
 धाना महीत ॥ वीचारिं बैसल कं कनाथ ॥ मणे माझे अंतरिंदो नहेत ॥
 कैते पुरति नेणे मीं ॥ १५ ॥ राम लक्ष्मण सकलानी ॥ वस्य व्हा विजन कनं दी
 नी ॥ यावेग के माझे मनि ॥ चैता दुसरि नसेची ॥ १६ ॥ लो वज्र द्री छेद
 नेल कनाथ ॥ शिते ची कां सया मी उधरिता ॥ बकं ची आपु नित त्वता ॥
 कामना आपुली पुरवावि ॥ १७ ॥ मग बोले दशकंदर ॥ मज विरंचीचा
 आपथोर ॥ परस्त्री वरि करितां बकत्कार ॥ शलचूर्ण तु नू होयें ॥ १८ ॥

॥ श्रीराम ॥

॥ २ ॥

3

मगपतिचे फुटे केनयन ॥ कीं व्याघ्रहस्तटाकोले छेदुन ॥ कीं भुजंगा ॥ बिजय ॥
चे दंत पाडुन ॥ केला दीनगारे डीयाने ॥ १४ ॥ वनिश्रेष्ठ सर्वात वारण ॥
परिशिक्क देरवतां पवे मरण ॥ ते सामीश्राप बंधने पुर्ण ॥ बळक्षिण जा
हाले ॥ १५ ॥ तरिते जनक जामनि ठुनि ॥ वश्य होईल जर शयनि ॥ ऐ
शिकरणिकरा कोफी ॥ राघविं मनवीं मन विटे तिचें ॥ १६ ॥ मग वीद्युत
जोका प्रधान ॥ तो कापट्य वीथी माजी प्रविण ॥ तो लोणे मोनि मीनि ॥
रघोत्तमचें शिर कमळ ॥ १७ ॥ अगिं राघवहस्तीचें कोदंड ॥ मायाम
यनि मुन प्रचंड ॥ जेणे शितें चंदय होय दुरबंड ॥ असत्यनवाटे सह
साहि ॥ १८ ॥ ऐसैं एक ताल कापती ॥ परमसंतोष पावलाची ति ॥ १२ ॥
जैसामय पीत्रघित पंथी ॥ तेां शिंदी वन देरवीलें ॥ १९ ॥ आधीच जार कर्मि बहुरत ॥

त्यासखिराज्यजालं प्राप्त॥ कीर्त्तनेवमनजकस्मात्॥ द्रोहिदेरिविलं धांवतां॥
 ॥२०॥ कीर्त्तनीं बोव्यादेरिवित्त्माबहुवस॥ परमसंतोषेवायस॥ तैसाहर्षलांके
 श॥ वचनेकतांतयान्वे॥ २१॥ विद्युजीकासल्लणेलांकापत्ति॥ तुंकेवळरेब्रह्म
 ती॥ तरीशिरधनुष्यशीघ्रगति॥ येउनियेईअशोकवना॥ २२॥ कापट्यवेशी
 वीद्युजीका॥ वस्त्राभरणिगौरविलांके॥ दुर्ग्रीमनिर्मलजीमघवा॥ तर्क
 करितांनेणेंची॥ २३॥ ईकोउआधलांकेनाथ॥ प्रवेशलाअशोकवनात॥ तां
 अधोवदेनेतटस्थ॥ जगन्मातादेसलांके॥ २४॥ शीतेजवळिउमारावण॥
 जैसाकमळणिसमिपरूवण॥ कीहरणिजवळियेउन॥ व्याघ्रउभाठांकला॥
 ॥२५॥ याउपरिराक्षसपाळ॥ शितेपुटेबोलेअमंगळ॥ लणेतुवांधैर्यधरिले
 सबळ॥ परितेनीफळजाहलें॥ २६॥ मजलागींतुंआतांवरि॥ तुझेरेविशि

॥ श्रीराम ॥

॥ ३ ॥

(५)

लाविनमंदोदरि॥ तुझेबाहेतलंकानगरि॥ वर्तविनजानकिये॥ २७॥ तुझियापति
सजालेमरणा॥ अथिबैकतेवर्तमान॥ सागरिंश्वेतबांधोन॥ सुवेळेरिसर्वबाले
॥ २८॥ तोबाभुचाप्रधानप्रहस्त॥ निशितगेलसेनेसहित॥ रामसोमित्रहोतेनि
द्रिस्त॥ तोवरिचालाघातला॥ २९॥ तुझियापतिचेशीरकमळ॥ प्रहसेतछेदिलेताका
क॥ सावळंक्रबंघविशाक॥ सुवेळेरिसिद्धियेते॥ ३०॥ वधावाजोतसुमण॥ तवलो
जयोध्येसगलापकोन॥ आमुचाबधुविमेषण॥ तोहितेथचिपडिला॥ ३१॥ सु
ग्रिवअणिअंगद॥ याचहिकेतारिरुडर॥ जांबुवंतबाणिमैर॥ यांचेजानूच
रणरवंडिले॥ ३२॥ नळनिळजंजनिपुन॥ निजेलेजईकेलेचुर्ण॥ वरकुडहिम
कैटसैन्य॥ राक्षशिंजाउनिगिकियेले॥ ३३॥ श्वेतुअहिपीडिलासमया॥ मगको
ठेंपळतिवानर॥ श्रेणितत्वेवाहतिपुरा॥ भेटोंगेलसागरा॥ ३४॥ हेजरितुअसत्यमनिशि॥

॥ विजय ॥

॥ ३ ॥

(६४)

तरिआतांचयेईलप्रत्ययाशि॥ तोविद्युःकवोगेशि॥ शिरघेउनिपातला॥
 ॥३६॥ तेणेधनुष्यशिरतेवेळे॥ रामवल्लभपुढेठेचिंलें॥ मुरवराजसअतिसां
 वेळें॥ श्रोणितेंमारवेलेंकंठनाळ॥ ३७॥ कीरिटकुंजेलेंमडितवदन॥ सरक
 नाशिकझळकतिदशन॥ कपाळीकेंशरआकर्णनयन॥ आरत्तेरखाकी
 तेजकां॥ ३८॥ असोदेखतंजनकवदिनि॥ मुर्छनायेउनिपडेधरणि॥ की
 अग्नीनेपडेकमळणि॥ जायकरापांनेजयापरि॥ ३९॥ तवतेदशकटारि
 पुचीप्रीया॥ उठेमुर्छनांसांबरोनियां॥ हृदईशिरकमळधरोनियां॥
 शोककरितअपार॥ ४०॥ अहोत्रीभुवनपतिचीराणी॥ शोकार्णविबुडाली
 तेक्षणी॥ तोशोकसांगतांउल्लुधरिणी॥ कविचीवाणिकुंटीत॥ ४१॥
 लणेरजीवनेत्रारधुनंदना॥ स्मरारिमीत्राजगन्मोहना॥ अनंतगुणा

॥ श्रीराम ॥

॥ ४ ॥

5

ति
जीसंपन्ना ॥ कायऐसेंकेलेंहे ॥ ४१ ॥ सुंदशबरषेपर्यंत ॥ बनातश्रमलेंबहुत ॥ ॥ नीजय ॥
कोमळचरणअलंता ॥ कंटकहारकरपेले ॥ ४२ ॥ मजकारणेअमलेत्तिकान
नि ॥ हाशिताहाशीतालगेनि ॥ त्रणपाषाणहृदईधरनि ॥ उधरिलेंरघु
पतिने ॥ ४३ ॥ मजकारणेवाळिमारिला ॥ सुर्यसुतमीत्रजोडिला ॥ हनुमं
तशुद्धीसधाडिला ॥ शिकींबांधीलसागर ॥ ४४ ॥ सुवेकेश्रियेउनिसत्वर ॥
वैरियांसयशदिधलेअपार ॥ कासंयविलाअवतार ॥ भवपुरिमजलोडले ॥ ४५ ॥
रविकुळवंशजेश्रावणारि ॥ लावीबुधामीजनककुमारि ॥ जयोध्या
धीशालुसीतंतुरि ॥ सोडविलमजआत्तांकोण ॥ ४६ ॥ मीपरदेश्रियेधें
दीन ॥ रघुवीराकोणासजाउशरण ॥ सुर्यबौशाशिसंपूर्ण ॥ उगलागला ॥ ४७ ॥
यावरि ॥ ४८ ॥ वाल्मीकानेभाष्यकेलें ॥ तेअवधेंचीबुडालें ॥ जंबुकेंजाउनिमारिलें ॥

पंचाननाशिलवलाहे ॥ ४८ ॥ अजगरवुरजीवनि ॥ कलशोद्भवंगेलाबुडेनि ॥ दी
 पत्तेजेवासरमणी ॥ आउरवकोनिपडियेला ॥ ४९ ॥ कर्पूराचेपुतकेकेवळ ॥ ते
 हीउभागीकिलावडवांनळ ॥ जगभक्षकजोकाळ ॥ त्यासभुतेगीकियेलें ॥ ५०
 मःशकांचोश्रुपलागत ॥ कनकाद्रोपडलावालाता ॥ भुनकापाशिंतलता ॥
 वधीलाकेसाअैरावत ॥ ५१ ॥ रवयोत्तजेकरनि ॥ केसंब्रह्मांडगेलेआडा
 कोनि ॥ कींपीःपलीकेचउदरेजउनि ॥ सींधुकेसासांठवाला ॥ ५२ ॥ लाग
 तांमक्षिकेचापक्षवात ॥ भीष्माभोतजालाभोगीनाथ ॥ चीत्रींच्यासपै
 अकस्मात ॥ अरुणानुजगीकियेला ॥ ५३ ॥ तैसेअघटितघडेलेंयेथें ॥ रा
 क्षशिंजींकलारघुनाथ ॥ कर्माचीगतिगहनबहुत ॥ केसाअर्थकरआ
 तां ॥ ५४ ॥ भुधरअवतारलक्ष्मण ॥ केसाराभासगेलाटाकुन ॥ तोअयो

॥ श्रीराम ॥

॥ ६ ॥

6

ध्येसजाउन ॥ कायसांगेलभरताते ॥ ५५ ॥ तात्काळकौशल्यात्यजीलप्राण ॥ होई
लकैकैचेंसमाधान ॥ लागेलंसुर्यवंशाशीदुषण ॥ जालेंरवउणबोशाशी ॥ ५६ ॥ ६ ॥
जैसाशोककरिमंगळमर्गनि ॥ सुरवावरिसुरवठेउनि ॥ अश्रुधाराश्रवतिनयनि ॥ स्वा
लेंअवनिभीजत ॥ ५७ ॥ असोजानकिल्लेणदशभुरवा ॥ होणारनचुकेकर्मरेखा ॥ त
रिमीथुळानाथजनका ॥ समानमजअसशि ॥ ५८ ॥ आंतांमाहेरतुंइतुकेंचकरिं ॥
वन्हीशेजरचुनिशउकरि ॥ याशीरामसेवतशउकरि ॥ अग्नीगर्भप्रवेशना ॥ ५९ ॥
सत्वनसांडिजनकनंदिनि ॥ हेरावणशिकळेलंमनि ॥ परमम्लानमुखहोउनि ॥
गेलानिघेनिसेमेंत ॥ ६० ॥ रावणगळीयाजनकनंदीनि ॥ बुडालिशोकार्णवजी ॥ बीजय ॥
वनि ॥ तवतेबीभीषणाचीराणि ॥ शरमाजालीरुप्लसुपें ॥ ६१ ॥ तेक्षणक्षणाये
उन ॥ घेतजानकिचेंदर्शनि ॥ सांगेसकळवर्तमान ॥ जेलेंकेंतवर्तलेंपै ॥ ६२ ॥ ॥ ६ ॥

(6A)

रघुप्रतिचं जे कांहीत ॥ ते बीभीषणास करेणं अगत्य ॥ तैशेचरी मायेथें ॥ सांभाळित जान कि र
 तें ॥ ६३ ॥ नानासुक्ष्मरूपें धरित ॥ राक्षसकापट्यही जाणत ॥ तीतुकें जानकीस श्रुत करि ॥
 क्षणक्षणाये उनियां ॥ ६४ ॥ असे शरमाहणे जानकीसी ॥ माये शोक कां व्यर्थ करिसी ॥ राम
 सुरेवं आहे सुवेकेसी ॥ सकळ सेनें सहीत ॥ ६५ ॥ तुज वश्य करितां ये क्षणि ॥ रावणे केला
 छत्रीम करि ॥ बरे वें पाहूं वीचारे नि ॥ सुकिं दीधीप कोनीयां ॥ ६६ ॥ जनकात्मजे तुझे
 सयवरि ॥ चापे वेसेलें रावणाचें उरि ॥ तें तुझ्या प्रतिनें झड करि ॥ दीरवंड करुनि टाकीलें ॥
 ॥ ६७ ॥ त्याहुनि जडचापे येवेके ॥ प्रहसूं नाउनि केसें आणीलें ॥ छत्रीम नर मुंडनि मीलें ॥
 त्याज सारि रेवं जाणपां ॥ ६८ ॥ असे शरमां जां बोलत ॥ तों धनुष्य शिर जालें गुप्त ॥ जैसा
 बालागलां अकस्मात् ॥ दीप जाय विज्ञानि ॥ ६९ ॥ कांजळ दूजाळ भीतरि ॥ ईंद्रधनु
 ष्य उमटे क्षण भरि ॥ तैसें कोदंड झड करि ॥ गुप्त जालें तें धवां ॥ ७० ॥ असो जानकीहणे शरमे प्रति ॥

॥ श्रीनाम ॥

॥ ६ ॥

(४)

धन्यवोमायतुश्रीमति॥ राक्षसांन्याकापट्ययुक्ती॥ तुजसमजतिसर्वही॥ ७१॥ मगअयो
ध्यापतिचिराणि॥ शीमाजवळिबोलाउनि॥ हृदईधरिप्रीतिकरुनि॥ ह्मणेस्वामिणीहेशि
ललंकेवी॥ ७२॥ तोंदेववाणिजाली॥ अकस्मात्॥ सुरवरपणोह्मयोध्यानाथ॥ शितेन्वा
आनंदअद्भुत॥ अंबरामाजीनसमाये॥ ७३॥ असोईकेडलंकापति॥ परमचींताक्रांतयेका
ति॥ बोलतमंदोदरिप्रति॥ तेचीश्रीतिंपरिश्रिजि॥ ७४॥ मंदोदरीपरमसज्ञान॥ पतिव्र
ताआणिगुणसंपन्ना॥ जीचेसौंदर्यलपलाहान॥ मीनकितनलटल॥ ७५॥ मयजेचे
ईछीतमन॥ ध्यावेंजानकीचेदर्शन॥ तोमंदोदरिशीदशवदन॥ बोलताजालतिका
की॥ ७६॥ रावणह्मणेशुभकल्याणि॥ तुवाजागनिअशोकवनि॥ बोधुनियाजनकन
दीनि॥ मजशयनिवशकरि॥ ७७॥ सुंपतिव्रतेमाजीमंडण॥ येवेढंकार्यदेसाधुन॥
लं वंतेमंदोदरिहंसास्यवदन॥ अवस्यह्मणोनिउठली॥ ७८॥ चंद्राचेठाईकळंक॥

॥ वीजय ॥

॥ ६ ॥

७५
 लाहुनीमयजेचेंवीशेषमुरव ॥ अशोकवनातालाळिक ॥ येतिजालीमतिव्रता ॥ ७९
 तोत्रीजवाहणेभुमीकुमारि ॥ तवदर्शनाजालीमंदोदरि ॥ अैसेंअैकतांअंतरि ॥ परमसं
 तोषलीजगन्माता ॥ ८० ॥ तेचातुर्थरसोवरमराळीका ॥ मयजासंकळचंपककळिका ॥
 जैशिरीसुस्तीजान्हुविदेरवा ॥ नेटो जायगेतमीतें ॥ अशीतिचीयाचरणावरि ॥ मय
 जाजोनमस्कारकरि ॥ तोशितनेधरनीप्रडकरि ॥ दृढईलंगीलीप्रितीने ॥ ८१ ॥ कींत्या
 शिताआणीअशिता ॥ येकेठाईमीनलयातवला ॥ ईदीराआणीशीवकांता ॥ येकिस
 येकमेटति ॥ ८३ ॥ येकसन्धीयेकसरस्वति ॥ येकछुष्यायेकगोमति ॥ येकमंदाकीनी
 येकभोगावति ॥ मुर्तिवंतपातल्या ॥ ८४ ॥ असोवरदुष्भावविरोना ॥ स्वानंदसमुद्रां
 जाल्यालीना ॥ चलुः प्रणीअंतःकरण ॥ वीरोनगेलेंरघुनाथीं ॥ ८५ ॥ त्यावेदशास्त्री
 व्याश्रुति ॥ आत्मैक्याशीयेति ॥ तैशाआलींगुनबैसती ॥ ब्रह्मानंदंकरोनियं ॥ ८६ ॥

॥ श्रीराम

ये
॥ ७ ॥

⑧

तेची दशकंठ वंद्य प्रीया ॥ ती प्रतिबोले दशकंठ जाया ॥ हणें आज्ञा सुदीन हणें मि
यां ॥ दर्शन जालें माये सुखें ॥ ६७ ॥ हणें कनिवां तरा होनि ॥ मय जा बोले सुवचन ॥
हणें सर्वां भुतिं समान ॥ रघुनंदन कै असे ॥ ६८ ॥ अनेक तरंग ये कसागर ॥ बहु
अंबेरें ये कधर ॥ अनेक मणी ये कसुत्र ॥ तै सार धु विर व्यापक असे ॥ ६९ ॥ धा ॥
येक सुवर्ण बहु त अळंकार ॥ बहु त उदक येक दीन कर ॥ बहु त मात्र का येक बांकार ॥ तै सार धु
विर व्यापक असे ॥ ७० ॥ बहु त घट मृत्तिक येक ॥ बहु त अक्षरें येक पुस्तक ॥ बहु बोल परि
मुर येक ॥ रघुनायक व्यापक तैसा ॥ ७१ ॥ येक शरिर अवयव येक ॥ अपार ॥ बहु त पत्रें
येक ततवर ॥ बहु जक चरें येक निर ॥ तै सार धु विर व्यापक असे ॥ ७२ ॥ येवंचरान्वर सर्वां भु
तिं ॥ येक चीनां दं अयोध्या पति ॥ तरि दशमुरवास के लीया प्रिति ॥ कायस्थी ती उणी हो
ये ॥ ७३ ॥ सकळ देहीं अयोध्या धीश ॥ तरि वेगळं कां भा निशीलं केश ॥ शीत दुराग्र ह विशेष ॥

॥ बीजया

॥ ७ ॥

व्यर्थकांकरिसितेंसांग॥९४॥ मयेजेचाप्रभुजेकोनी॥ हांसेनीबोलेजनैदिनी॥ अभेदयेक के
 व्यापपाणी॥ सर्वाभुलिंभरलाजैसे॥९५॥ सर्वहीघटमठींजाण॥ कायफोडुनघातेलेंगगन॥
 अभेदयेकरघुनंदन॥ दुजेपणतेथेंकैचें॥९६॥ माईकभासजगउंबर॥ जैसामृगजळींचा
 मीथ्यापुर॥ बंध्यावह्निचेंफळवीवीन॥ मिथ्यामयलटकेंची॥९७॥ स्वप्नीचीसंपदापूर्ण॥
 कींजारशातीलधन॥ कींईद्रीयांचेमनोरथपूर्ण॥ मीथ्यामयसर्वची॥९८॥ मीथ्याजिह्वाकार
 येकसुवर्ण॥ मीथ्यातरंगयेकजीवन॥ अभेदयेकरघुनंदन॥ तेथेंरावणकोणकैची॥९९॥
 ब्रह्मानंदस्वरुपावरि॥ नदिसेदुजेपणावीकसारि॥ तेथेंशिताआणीमंदोदरि॥ मीथ्याभ्यास
 लटकावी॥१००॥ कैचीप्रथीकैचेंगगन॥ कैचेंआपलेजपवन॥ मीथ्यामयकैचेंत्रीगुण॥ ते
 थेंरावणकोठेंआहे॥१०१॥ जीतुकेंथोरब्रह्माड॥ तैसेचआकाशप्रचंड॥ तेथेंघटाकाशानें
 बंड॥ वेगकेंव्यर्थमावावें॥१०२॥ तैसेनिर्वीकारजगजैठी॥ नवलीतिहेलभावान्यागांठी॥

श्रीराम॥

१॥८॥

शा

९

तेथे कैचोरावणाचोमैदी॥ बाह्य द्रोहीत्यजोंका॥ ३॥ मयजाहणेजानकीशि॥ सर्वव्या
पकअयोध्यावासी॥ कींवाओहयेकेदशी॥ सांगंमजपाहोनिश्चये॥ ४॥ यावरित्रीभुवनप
तिवीराणी॥ बोलचिदेहराजनंदीनि॥ हाणेरीपुटींजपंगेलींवीरोनी॥ तटस्तवाणीनिगमा
ची॥ ५॥ ध्यायध्याताध्यान॥ ज्ञायज्ञाताज्ञान॥ सुखंनजमजेकमजन॥ सांगरावणलेच
कैचा॥ ६॥ जेदीसितेनाशिवंत॥ वस्तुयेकअमिदंयस॥ मंदोदरिआणीशीतलेच॥ कोणीकेउप॥
हाकी॥ ७॥ दोरावरिदीसेवीरबा॥ स्थाणुचेगरीदिसचोरा॥ मकीकेचाठईरजतसाचार॥ मीच्यावीकारजा
णपां॥ ८॥ मयकन्यासावधहोय॥ अद्वयद्रोहीवैसर्वपाहे॥ जीर्वीकारवस्तुनीरामय॥ हाहिनसहुरब्द
जथे॥ ९॥ वस्तुअव्यक्तअनाम॥ लेथेहोनिनाम॥ जैसेंज्यासकळतेवर्म॥ आत्मारामला
चीपै॥ १०॥ जैसेंजालापारिपुर्ण॥ त्याशिसमाधीआणीवीशा॥ बोलणेंआणीमोन्य॥ दोन्ही॥ ११॥
त्याचीवीराली॥ ११॥ जैसेंजगन्माताबोलत॥ मयजाब्रह्मानंदेंउकुल॥ समाधीग्रासुनिलयत॥

(१५)

विराटाहेतुसर्वहि॥१२॥ बोलुणें आणिसंवाद॥ खुंटोनिजाताअभेद॥ वोतलायेक
 ब्रह्मानंद॥ आनंदकंदजगदुरु॥१३॥ आनंदजोरउनिअंतरिं॥ सावधजालिमंदो
 दरि॥ जगन्मातेचेचरणधरि॥ सद्गुरुअंतरिंदोउनियं॥१४॥ क्षणेसंशयनिरसलापुण॥
 धन्यधन्यआजींचादीन॥ विदेहकन्येचेचरण॥ वारंवारधरिमग॥१५॥ ब्रह्मानंद
 तोश्रीधर॥ धन्यतोदिवससाचार॥ संतसंगेआत्मविचार॥ सारासारहोयपै॥१६॥
 भागीरथिसर्वपवित्र॥ परिप्रयागीमहामजपार॥ तैसारामविजयपरिकर॥ मंदो
 तेदरिसंवादहा॥१७॥ सर्वत्रसुलभभीमा॥ परिपंढरिसअधिकमहिमा॥ स्नानकरितांका
 र्माकर्म॥ पासुनिमुक्तहोईजे॥१८॥ असोशीतेचीआज्ञाघेउनि॥ स्वधामागेलामधनंदी
 नि॥ श्रवणाप्रतिजाउनि॥ वर्तमानसांगत॥१९॥ तसुलोहावरिउदकपडें॥ तेंमाघोरनीचे
 येकवेळ॥ परिजानकीकदाकाळें॥ वश्यनहेतुलाते॥२०॥ मृगजकिंबुडलअगस्ती॥

॥ श्रीराम ॥

॥ ९ ॥

१०

तमकुं पीपे डल गमस्ती ॥ हे हि घडे लपरिते सति ॥ वश्यने के ची तुलांति ॥ २१ ॥ जे गोष्ठीने
होय अनर्थ ॥ आपुल्या कुळाचा होय घात ॥ ऐशिये बुद्धी संपडोत ॥ वश्यन होतिका घ्या
कत्रई ॥ २२ ॥ हातिने चें टाकुनि सुवर्ण ॥ कांबे के चैथो वेंशेण ॥ गोड शर्करा बोसोडुन ॥
रारव कां मुरंवी घालावि ॥ २३ ॥ मुलें सोडुनि सुंदर ॥ कांपद रिंभरा विंवापेर ॥ बोसोडुनि
राय के कें आदर ॥ अकी फि कें कां भक्षवीं ॥ २४ ॥ यालांगी दीपें चवदना ॥ सोडा विरामाची
अंगना ॥ काया वाचा मने जाणा ॥ रघु नंदना शरण निघावें ॥ २५ ॥ वी वशि की हे पर
मशिता ॥ अनर्थ कारक घोर सरिता ॥ देव उने या वीर घुनाया ॥ तरि चतुस्मास कल्या ॥ श्री जय ॥
ण ॥ २६ ॥ परसत्तिचा अमी लाश ॥ माहा पुरुषास ठेवणे दोष ॥ बळवंतावरि बोधो ॥ २७ ॥
निकास ॥ मग अनर्था शिउणे काये ॥ २८ ॥ माहां सर्प उसां घुनि ॥ कैसा निजे लसुख
शयनि ॥ बळे चग्न हासला विला अग्नी ॥ मग अनर्था सिउणे काये ॥ २९ ॥ परद्रव्याच अमी लाषा

(१०४)

जाणोनि प्राशन करणे विष ॥ करितां परनिंदा परद्वेष ॥ मग जनार्थ शिउणें काय ॥ २९ ॥ परम
 साधु बीभीषण ॥ तुमचा जिविवेक देवोन ॥ जयो ध्यापति सगे लाशरण ॥ जन्म मरणचु
 कविलें ॥ ३० ॥ परम प्रतापिरधुनंदन ॥ उद्धीवरितारितारिले पाषाण ॥ हा प्रताप तुह्मी
 जाणोन ॥ द्वेष बुद्धीकां धरिता ॥ ३१ ॥ ऐशा शब्द सुमने करुन ॥ मय जनें पुजिले रावण ॥
 मग प्रत्योत्तर हां सोन ॥ देता जाला ते कां कि ॥ ३२ ॥ प्रीयेतुं बोलि वचन ॥ मज माने कें
 बहुत गुण ॥ परि पुरुषें पुरुषार्थ दाकुन ॥ तरि जिणें व्यर्थ गेलें ॥ ३३ ॥ चीरं जव जाला बीभी
 षण ॥ प्रकूईत न्ही पावेल मरण ॥ तों बरि देह को भधरुन ॥ बैसतां काय सार्थक ॥ ३४ ॥
 कल्मष र्यंत जाउनि ॥ पडला शरिर बंदिरवानि ॥ या पुरुषार्था शिशुभक्त्याणि ॥ मानी
 कोण सांगणें ॥ ३५ ॥ आदि पुरुष रधुनंदन ॥ हे मी जाणें सर्व वर्तमान ॥ तो मज शिंयुध्य
 कामना धरुन ॥ सागर उत्तरुन आलाहे ॥ ३६ ॥ त्याची वासनान् पुरवितों ॥ कधीं

॥ श्रीराम ॥

॥ १० ॥

(1)

माघारिनघेशीत्ता ॥ तरिमीजापुत्थापुरुषार्थदाउनीराघवाजीकीन ॥ ३० ॥ जैसें बैको
निते अवसरि ॥ रावणचटलागोपुरि ॥ जैसा बकाहक पर्वत शीरवरि ॥ दुखावर्ण उतर
ला ॥ ३१ ॥ असो जातां यावरि ॥ रावणचटलागोपुरि ॥ जैसा बकाहक पर्वत शीरवरि ॥
दुखावर्ण अवतरला ॥ ३२ ॥ चपके उनीने जलागि ॥ अंगी बकंकार मीरवले ॥ दाही
छत्रं ते वेळे ॥ मस्तकावरि चिराजत ॥ ३३ ॥ भोवते शिवक बहुत ॥ उपभोग देतिसम
योचीत ॥ ईकडे बीभीषण रामाशिदा वित ॥ रावणगोपुरि चटलाले ॥ ३४ ॥ श्रीराम ह
णेत अवसरि ॥ हापरमउच सुवेळागी ॥ अवधे वकघोनियांवरि ॥ लंकापुरि पाहु
चला ॥ ३५ ॥ जैसें बोलतां अयोध्याधीश ॥ उगेले ताका ककी पुरुष ॥ सुवेळाचकी
आसमास ॥ चटतिरिस वायु वेग ॥ ३६ ॥ जैसें कनकाचकावरि ॥ चटतिनिर्जरांच्याह
रि ॥ तैसें बाजरेसी ते अवसरि ॥ अयोध्याविहारि चटतसे ॥ ३७ ॥ रघुपतिचे दोनिकर ॥

॥ वीजय ॥

॥ १० ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com